

podstawowa jednostka organizacyjna:
 kierunek studiów: filologia polska
 dyscyplina wiodąca – językoznawstwo, poboczna - literaturoznawstwo
 profil kształcenia: ogólnoakademicki
 poziom kształcenia: studia II stopnia
 numer studiów*:

EU-FP- US204/2018/2018

Zajęcia	Kierunkowe efekty uczenia się	Treści programowe
Motywy i konteksty literatury polskiej do 1918 roku	K_W02 P7S_WG K_W03 P7S_WG K_W10 P7S_WG K_W13 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_K05 P7S_KO	<p>Wykład: Motyw i topos w badaniach literackich. Topos <i>theatrum mundi</i> w literaturze polskiej (od baroku do pozytywizmu). /lub: Topos <i>corpuliticum</i> w literaturze polskiej. Stosunek Aleksandra Fredry do klasycyzmu i romantyzmu. Humorystyczna odmiana komizmu w dramatopisarstwa Aleksandra Fredry. Literatura gawędowa okresu romantyzmu. Wpływ gawędy na gatunki pozytywistyczne. Fantastyka romantyczna i pozytywistyczna. Kształtowanie się nowego wizerunku kobiet i ewolucja myśli emancypacyjnej kobiet na przestrzeni XIX w. i przełomu XIX i XX stulecia: Motyw i wizerunek Żyda w literaturze XIX wieku. Kreacja wiejskiego bohatera w literaturze XIX wieku: a. w twórczości Kraszewskiego; b. w twórczości polskich realistów 2 połowy XIX w.: Ślimak w <i>Placówce</i> Prusa; Paweł Kobycki w <i>Chamie</i> Orzeszkowej; Janek Bohatyrowicz w <i>Nad Niemnem</i> Orzeszkowej. Noc romantyczna (w łączności z utworami wczesnego romantyzmu) Poetyka powieści popularnej. Nazwa, sposób istnienia literatury popularnej, prawidłowości - wyznaczniki literatury popularnej, Powieść historyczna i jej miejsce w literaturze XIX wieku. Przedproża powieści historycznej. Historia w powieści okresu postycyniowego na przykładzie Sienkiewicza i Kraszewskiego, tj. Powieść historyczna H. Sienkiewicza wobec tradycji dziewiętnastowiecznej. Utopia w literaturze pozytywizmu i Młodej Polski. Motywy apokaliptycznej wizji świata w <i>Hymnach</i> J. Kasprowicza. Symbolika barw jako przykład korzystania z biblijnego symbolizmu). Miejsce i rola świata natury w romantyzmie (ruina jako obraz i temat romantyczny) i pozytywizmie. Konwersatorium: I. Poetyka i tradycja gatunkowa reportażu i felietonu <i>Listów z podróży do Ameryki</i> Henryka Sienkiewicza. Obraz i specyfika społeczeństwa amerykańskiego.</p>

2. Wokół liryki romantyków: Sielanka a rozstanie, śmierć, i zapomnienie w wierszu J. Słowackiego *W sztabuchu Marii Wodziańskiej* – sposób odwołań do konwencji sentymentalnej; miejsce toposu arkadyjskiego w sentymentalnym świecie kreowanym w wierszach i innych utworach; A. Mickiewicz, *Dobranoc*.
3. „Komedia miłości” (*Słuby panielskie*) oraz ironiczna komedia charakteru (*Pan Jowialski*) a problem stosunku Fredry do romantyzmu (tj. spór o romantyzm i antyromantyzm Fredry; romansowe scenariusze w obu komediach; ironia sytuacyjna odgrywająca najważniejszą rolę w utworze; parodystyczny stosunek wobec literatury romantycznej).
4. Pozycja Aleksandra Fredry w literaturze okresu romantyzmu: Sarmacka komedia Fredry (*Zemsta*).
5. Romantyczna gawęda prozą. „Pamiętki Soplicy” Henryka Rzewuskiego (lub gawęda w *Trzy po trzy* Fredry)
6. Romantyczna gawęda wierszem, tj. kontynuatorzy tradycji gawędowej: Wincenty Pol i Władysław Syrokomla.
7. O „Marii” A. Malczewskiego i rodzinach powieści poetyckiej w Polsce lub *O Zamku kaniowskim* S. Goszczyńskiego.
8. Neosarmatyzm. Mickiewicz (*Pan Tadeusz*) i Sienkiewicz (*Trylogia*).
8. Proza narracyjna: zapisy idei, opisy obyczajów. Awans chłopskiego świata i chłopskiej postaci w *Ulanie* – pierwszej protorealistycznej powieści chłopskiej/ludowej Józefa Ignacego Kraszewskiego.
9. Pozytywistyczna powieść ludowa E. Orzeszkowej - *Niziny* - powieść realistyczna z wpływem naturalizmu wobec polskiej tradycji prezentacji wiejskiego bohatera.
10. „Niewola tatarska” H. Sienkiewicza jako przejaw nowoczesnej świadomości historycznej.
11. *Quo vadis* H. Sienkiewicza jako powieść popularna.// *Ogniem i mieczem* – literatura wysoka czy popularna? Trójwymiarowa struktura gatunkowa.
12. Nowoczesne utopie futurospektywne (dziewiętnastowieczna fantastyka futurospektywne w późnej nowelistyce Prusa (*Zemsta, Widziadła*).
13. Konwencje literackie w polskim dramacie pozytywistycznym. Cechy komediofarsy pozytywistycznej na przykładzie *Domu otwartego* Michała Bałuckiego (lub *Grubych ryb*).
14. *W sieci* Jana Augusta Kisielewskiego - wobec mitu artysty: cechy filistrów i „cyganów” w dramacie.
15. Twórczość poeticka Adama Asnyka i Marii Konopnickiej wobec romantyzmu i sentymentalizmu (poezja Asnyka wobec gustów epoki.); natura w liryce A. Asnyka wobec liryki przełomu antypozytywistycznego: K. Przerwy-Tetmajera, *Wielbić naturę?; Wszystko umiera z smutkiem i żalobą*.

EU-F7-USA04/2018/2019

<p>Dzieje krytyki i refleksji literaturoznawczej</p>	<p>K_W05 P7S_WG K_U05 P7S_UW K_K05 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Antyczne źródła refleksji o literaturze. 2. Miejsce literatury w systemie filozoficznym Artura Schopenhauera 3. Romantyczna koncepcja literatury. 4. Korespondencje literatury i sztuki. 5. Pozytywistyczna koncepcja literatury i myśl krytyczna Piotra Chmielowskiego. 6. Doktryna estetyczna naturalizmu. 7. Przełom antypozytywistyczny i narodziny nowoczesnej hermeneutyki. 8. Hipolit Taine i filozofia sztuki. 9. Bolesław Prus o literaturze. 10. Ignacy Matuszewski jako krytyk literacki. 11. Stanisław Brzozowski wobec literatury. 12. Karol Irzykowski wobec literatury. 13. Władysław Mieczysław Kozłowski wobec literatury, czyli o długim trwaniu pozytywizmu. 14. Literatura w refleksji obozu Narodowej Demokracji (1886-1918) 15. Teoria karnawału i polifoniczności Michaiła Bachtina. 16. Topos w refleksji literaturoznawczej. 17. Psychoanalityczna koncepcja literatury
<p>Kluczowe problemy literatury XX i XXI wieku</p>	<p>K_W13 P7S_WG K_W14 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_U03 P7S_UW K_K02 P7S_KO K_K05 P7S_KO K_K06 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Problemy periodyzacji literatury XX i XXI wieku. Metafizyczne aspiracje liryki Bolesława Leśmiana. 2. Demokryzacja języka poetyckiego u Juliana Tuwima i Kazimierza Wierzyńskiego. 3. Proza Brunona Schulza w nurcie międzywojennego kracjonizmu. 4. Metafizyczne i metafizyczne bieguny twórczości autorów z kręgu Awangardy Krakowskiej (Julian Przybóś - Jan Brzękowski). 5. Nowe zjawiska w krytyce, prozie i poezji lat 30. (w tym psychologizm, np. A. Rudnicki, neosymbolizm M. Jastruna). 6. Poglądy na literaturę Krzysztofa Kamila Baczyńskiego i Tadeusza Gajcego (zestawienie). 7. Kwestia „pokolenia dramatycznego” oraz działalność środowiska „Sztuki i Narodu”. 8. Zagadnienie pokoleń literackich od 1918 roku do przełomu 1989 roku i po nim. 9. Rola ugrupowań literackich w XX i XXI wieku. 10. Manifestacje literackie ugrupowania „Kontynenty” na tle środowisk literackich na emigracji po 1945 roku. 11. Korespondencje pomiędzy literaturą i historią (od tematyki I wojny światowej po świadectwa stanu wojennego).

EU-F7-25204/2018/2019

		<p>12. Spory o „rewolucję artystyczną” w prozie polskiej lat 70. i 80.</p> <p>13. Twórczość poeticka „Starych Mistrzów” końca minionego wieku i początki nowego stulecia.</p> <p>14. Poezja i proza lat 90. XX wieku (główne nurty i procesy w piśmiennictwie ostatniej dekady na wybranych przykładach).</p> <p>15. Literatura nowego stulecia (wiodące tendencje). Status literatury i obraz kultury literackiej w rzeczywistości lat dwudziętych.</p>
<p>Współczesna krytyka i refleksja literaturoznawcza</p>	<p>K_W05 P7S_WG K_W15 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U05 P7S_UW K_K05 P7S_KO K_K06 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Krytyk w nowoczesnym świecie. Między kulturą masową a elitarną. 2. Stanisław Brzozowski jako krytyk literacki 3. Karol Irzykowski jako krytyk kultury, filmu i literatury 4. Ignacy Matuszewski jako nowoczesny krytyk powieści. 5. Krytyka literacka Narodowej Demokracji 1886-1939. 6. Mapa międzywojennej krytyki literackiej. Jerzy Braun kontra krąg „Wiadomości Literackich”. 7. Marian Dziedochowski i Czesław Miłosz – korespondencje myśli krytycznej 8. Rafał Marcei Blüth i nurt krytyki katolickiego personalizmu. 9. Rafał Marcei Blüth i czytanie Conrada. 10. Dyskurs krytyczny wokół „Przedwiośnia” S. Żeromskiego. 11. Krytyka literatury w kręgu okupacyjnego pisma „Sztuka i naród”. 12. Kult i anatema. Dyskurs krytyczny o Sienkiewiczu (XX-XXI wiek). 13. Krytyka i esej literacki w kręgu „Kultury” Jerzego Giedroycia (Czesław Miłosz, Jerzy Stempowski, Gustaw Herling-Grudziński). 14. Spór krytyczny o Zbigniewa Herberta i Gustawa Herlinga-Grudzińskiego 15. Krytyka literacka po 1989 roku: Wojciech Wencel i grupa „Brułonu”. 16. Józef Mackiewicz jako patron nagrody literackiej. 17. Krytyka biograficzna. Twórczość Joanny Stedleckiej.
<p>Komparatystyka</p>	<p>K_W03 P7S_WG K_W08 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_K03 P7S_KO</p>	<p>Konwersatorium</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ponadnarodowość literatury (literatura powszechna, światowa, ogólna itd.) 2. Komparatystyka i przekład 3. Komparatystyka i jej oblicza: <ol style="list-style-type: none"> a) literatura i sztuki wizualne b) literatura i muzyka c) komparatystyka a media d) komparatystyka interdyscyplinarna e) komparatystyka kulturowa f) komparatystyka i mity <p>Wykład</p>

EU-FP-US204/2018/2018

		<p>Mit Don Juana w literaturze europejskiej w perspektywie mitu archaicznego i mit nowoczesnego jako <i>tertium comparationis</i>.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Źródła: historia i literatura 2. Don Juan między epokami i literaturami narodowymi. Hiszpański bohater okresu baroku (Tirso de Molina, <i>Zwodzień z Sewilli i Kamienny gość</i>) a francuski libertyn XVII wieku (Molier, <i>Don Juan czyli kamienny gość</i>). 3. Don Juanowie romantycy: wewnętrzne różnice w ramach epoki. Anglia i Byronowski <i>Don Juan(ek)</i>, czyli apoteoza Natury w perspektywie zepsucia społeczeństwa. Romantycy Don Juan w Polsce: od <i>Świtezianki</i> Mickiewicza (czyli roli Ojca) do <i>Don Juana poznańskiego. Poematu bez końca</i> Berwińskiego (czyli roli Ojczyzny). Dwie wersje Don Juana u romantyka duńskiego (Kierkegaard, <i>Stadia erotyki bezpośredniej i Dziennik wwodziciela</i>). Nawrócony Don Juan romantyczny we Francji (Merimee, <i>Czyśćcowa dusze</i>). 4. Polscy Don Juanowie początku XX i XXI w Polsce wobec postaci Merimeego. Tadeusza Rittnera <i>Don Juan. Dramat w trzech aktach</i> (1916), czyli Don Juan wracający do mitu archaicznego. Postmodernistyczny bohater Barta (<i>Don Juan raz jeszcze</i>, pocz. XXI w.) zawieszony między mitami. 5. Podsumowanie: różnice i podobieństwa w konstrukcji Don Juanów. Rola kamiennego posagu (Boga, Ojca, Komandora, Ojczyzny, Męża itd.). Rola służących (od oponenta do wyznawcy). Rola kobiet (od uwodzonych do uwodzących). Rola mężczyzn (od oszukanych do instrumentalizujących bohatera).
<p>Dzieje teorii literatury</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W03 P7S_WG K_W08 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_K03 P7S_KO K_K05 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoria literatury i jej miejsce w nauce o literaturze. 2. Poetyki antyczne - Platon, Arystoteles, Horacy. 3. Kłasycezm francuski (Boileau) i związki z filozofia kartezjańska. 4. Główne założenia estetyki Kanta 5. Pozytywistyczna koncepcja sztuki H. Taine'a i przelom antypozytywistyczny (Dilthey). 6. Teorie literatury – wiek XX (psychoanaliza, fenomenologia, formalizm rosyjski (Szklowski, Jakobson), strukturalizm, Bachtinowska koncepcja, intertekstualność i jej odmiany, hermeneutyka, dekonstruktywizm, gender).
<p>Historyczno kulturowy kontekst polszczyzny najnowszej</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W02 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW</p>	<p>Podstawowe pojęcia: zmiana językowa; przyczyny zmian językowych, typy zmian. Tendencja do normalizacji jako czynnik rozwojowy polszczyzny. Gwara młodzieżowa jako przykład na rewolucyjne zmiany w języku. Sposoby wzbogacania systemu leksykalnego polszczyzny. Rozwój języka religijnego -</p>

EU-FP-US204/2018/2018

	<p>K_U03 P7S_UW K_K01 P7S_KK K_K06 P7S_KO</p>	<p>uwspółcześnianie tekstów religijnych. Charakterystyka najnowszych zapożyczonych w polszczyźnie. Polszczyzna w wybranych portalach internetowych. Codzienny język Polaków na przełomie XX i XXI wieku. Język ogólny a polszczyzna regionalna i dialekty ludowe.</p>
<p>Stylistyka i odmiany współczesnego języka polskiego</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W03 P7S_WG K_W11 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U03 P7S_UW K_U04 P7S_UW K_U10 P7S_UK K_K01 P7S_KK</p>	<p>Styl, stylistyka – dawniej i dziś, różnicowanie współczesnej polszczyzny. Gatunki wypowiedzi. Genologia, język potoczny, język religijny, style naukowy, retoryczny, urzędowy i ich gatunki, język reklamy. Indywidualizacja, stylizacja językowa. Etyczny aspekt stylu wypowiedzi. Estetyczne kategorie oceny stylu wypowiedzi.</p>
<p>Wiedza o znakach, znaczeniu i wartościowaniu</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W03 P7S_WG K_W04 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_U04 P7S_UW K_K05 P7S_KO</p>	<p>Semiotyka (semiologia) i pojęcie znaku. Teorie znaków Ch. Peirce'a i F. de Saussure'a. Klasyfikacje znaków. Typy znaków według Ch. Peirce'a. Dychotomiczna typologia znaków. Znak językowy i język jako system znaków. Komunikacja językowa. Proces nabywania języka w ontogenezie. Różnice językowe między piciami. Semantyka i koncepcje znaczenia. Dwa aspekty znaczenia: treść i zakres. System semantyczny języka. Relacje semantyczne między wyrażeniami językowymi. Poła semantyczne. Znaczenia metonimiczne. Znaczenia metaforyczne. Semantyczna kategoryzacja świata. Teoria prototypu. Językowy obraz świata. Aksjologia i jej główne działy: etyka i estetyka.</p> <p>Wartość jako podstawowe pojęcie aksjologii. Wybrane klasyfikacje wartości. Wybrane filozoficzne koncepcje wartości. Językowe środki wartościowania.</p>
<p>Etnolingwistyka</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_W03 P7S_WG K_K06 P7S_KO</p>	<p>1. Wokół relacji <i>język – kultura</i>. Rozważania wstępne (język jako źródło wiedzy o człowieku i świecie oraz główne narzędzie interpretacji i kategoryzacji rzeczywistości; relatywizm a uniwersalizm językowy; kulturowe funkcje języka).</p> <p>2. Triada <i>język – człowiek/wspólnota – kultura</i> jako obiekt zainteresowań etnolingwistyki.</p> <p>3. Instrumentarium terminologiczno-pojęciowe etnolingwistyki.</p> <p>4. Stereotyp na gruncie polskiej (etno)lingwistyki.</p> <p>5. Opozycja <i>swój – obcy</i> i jej przejawy w polszczyźnie. O stereotypach narodowych i etnicznych.</p> <p>6. Potoczność jako sposób doświadczania świata w języku i kulturze.</p> <p>7. Płeć w języku i kulturze.</p> <p>8. Tabu w języku i kulturze.</p> <p>9. Język magii – magia języka.</p> <p>10. Rekonstrukcja językowo-kulturowych obrazów wybranych elementów rzeczywistości.</p>

EU-FP-US 2004/2013/2018

<p>Zarys teorii językoznawczych</p>	<p>K_W02 P7S_WG K_W03 P7S_WG K_W11 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_K05 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Językoznawstwo jako nauka – wprowadzenie (narodziny językoznawstwa jako autonomicznej dyscypliny; językoznawstwo przednaukowe i naukowe; językoznawstwo – definicja, przedmiot i zakres badań, zadania; miejsce językoznawstwa wśród innych dyscyplin; działy językoznawstwa). 2. Językoznawstwo przednaukowe – wybrane koncepcje (badania nad językiem w starożytnej Grecji; starożytne językoznawstwo hinduskie; rozwój myśli językoznawczej w Cesarstwie Rzymskim; dociekania lingwistyczne w dobie średniowiecza i okresie nowożytnym). 3. Językoznawstwo naukowe – przegląd najważniejszych kierunków (językoznawstwo naukowe przedteoretyczne – językoznawstwo historyczno-porównawcze (komparatystyczne), naturalizm biologiczny w lingwistyce, humboldtyzm, psychologizm językoznawczy, lipska szkoła metodogramatyczna, szkoła kazańska; językoznawstwo naukowe teoretyczne – strukturalizm europejski, szkoła londyńska, strukturalizm amerykański, gramatyka transformacyjno-generatywna, pragmalingwistyka, lingwistyka tekstu, lingwistyka kognitywna, gramatyka komunikacyjna, najnowsze tendencje w badaniach lingwistycznych). 4. Polska myśl językoznawcza i jej wkład w rozwój lingwistyki światowej – podsumowanie.
<p>Kultura żywego słowa</p>	<p>K_W02 P7S_WG K_W03 P7S_WG K_W04 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U06 P7S_UW K_K06 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do problematyki kultury żywego słowa. 2. Analiza i ocena interpretacji głosowych znanych tekstów literackich. 3. Podstawowe pojęcia z zakresu kultury żywego słowa. 4. Przygotowanie tekstu do interpretacji głosowej. 5. Ćwiczenia (analiza i interpretacja głosowa bajek dla dzieci).
<p>Terytorialne różnicowanie polszczyzny</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W02 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_K04 P7S_KO K_K05 P7S_KO K_K06 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Miejsce polszczyzny ludowej w obrębie języka narodowego (polszczyzna jedna, lecz nie jednolita, czyli o heterogeniczności współczesnego języka polskiego; polszczyzna ludowa a inne odmiany współczesnego języka polskiego). 2. Polszczyzna ludowa jako centralny obiekt zainteresowań dialektologii (dialektologia – definicja, przedmiot, zadania; podstawowe terminy i pojęcia dialektologiczne; historia i dorobek polskiej dialektologii; nurty metodologiczne w polskiej dialektologii; przegląd szkół dialektologicznych i metod badawczych; dialektologia a inne dyscypliny naukowe). 3. W kręgu polskich dialektów i gwar ludowych (podział polskich dialektów i gwar ludowych oraz jego kryteria; dzieje dialektów polskich; charakterystyka polskich dialektów oraz języka kaszubskiego; tzw. <i>nowe dialekty mieszane</i>; różnicowanie gwarowe Pomorza i Kujaw; gwary przejściowe i mieszane; gwary polskie poza granicami Rzeczypospolitej).

EU-PP-US 2009/2018/2018

		<p>4. Język mieszkańców wsi współcześnie (współczesne przeobrażenia społeczno-ekonomiczne i kulturowe a niejednorodność języka mieszkańców wsi; świadomość językowa mieszkańców wsi; społeczna pozycja polszczyzny ludowej i jej wartość kulturowa; o wyzbywaniu się gwary i tzw. <i>przetączaniu kodu językowego</i>; stan, sytuacja i przyszłość polskich dialektów i gwar ludowych.</p> <p>5. Dialekty i gwary ludowe a kultura ludowa.</p> <p>6. Polszczyzna ludowa a literatura.</p>
<p>Teoria kultury</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W06 P7SWG K_W07 P7SWG K_U05 P7S_UW K_U06 P7S_UW K_U09 P7S_UK K_K05 P7S_KO K_K06 P7S_KO</p>	<p>Dziedziny teorii literatury, związki teorii literatury z innymi dyscyplinami humanistyki. Teoria a metodologia badań literackich, strukturalna teoria dzieła, zagadnienia: prawda, fikcja mimesis, język i tekst, narracja, teoria gatunków, intertekstualność, aksjologia literacka, odbiór i interpretacja, proces historycznoliteracki, tradycja.</p>
<p>Seminarium magisterskie</p>	<p>K_W03 P7S_WG K_W08 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_U03 P7S_UW K_U08 P7S_UK K_U11 P7S_UK K_K01 P7S_KK</p>	<p>Celem przedmiotu jest napisanie przez każdego z uczestników seminarium pracy magisterskiej zgodnie z wymogami metodologicznymi i formalnymi.</p>
<p>Przygotowanie pedagogiczne do nauczania na III etapie edukacyjnym</p>	<p>K_W04 P7S_WG K_W07 P7S_WG K_W16 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U08 P7S_UW K_U11 P7S_UK K_K02 P7S_KO K_K03 P7S_KO</p>	<p>Problematyka zajęć: Terminologia pedagogiczna, podstawowe pojęcia: wychowanie, nauczanie, uczenie się, kształcenie, pedagogika, szkoła. Kierunki w pedagogice. Nowe wychowanie. Rodzina - Uczeń: Etapy rozwojowe dziecka. Poznanie ucznia. Uczeń w klasie. Uczeń poza szkołą. Współpraca z rodzicami. Praca z uczniem: wychowanie przez czytanie, przez zabawę, przez muzykę, przez sztukę, przez sport, przez pracę. Nauczyciel: Przygotowanie zawodowe nauczycieli.</p>
<p>Przygotowanie psychologiczne do nauczania na III etapie edukacyjnym</p>	<p>K_W04 P7S_WG K_W07 P7S_WG K_W16 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U08 P7S_UW K_U11 P7S_UK K_K02 P7S_KO</p>	<p>Specyfika i prawidłowości uczenia się na III etapie edukacyjnym. Charakterystyka głównych operacji umysłowych w uczeniu się przedmiotu. Style poznawcze i strategie uczenia się a style nauczania. Zmiany w organizmie oraz funkcjonowaniu poznawczym i społecznym w okresie dorastania oraz ich wpływ na przebieg procesu uczenia się. Nakład pracy i uzdolnienia w uczeniu się przedmiotu.</p>

EU-FP-US 204/2018/2018

<p>Dydaktyka literatury i języka polskiego</p>	<p>K_K03 P7S_KO K_W01 P7S_WG K_W10 P7S_WG K_W14 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U03 P7S_UW K-U06 P7S_UW K_U07 P7S_UW K_K05 P7S_KK</p>	<p>1. Podstawa programowa, program, rozkłady materiału (analiza porównawcza) oraz podręczniki szkolne do nauki języka polskiego w szkołach ponadpodstawowych (zawartość merytoryczna i obudowa dydaktyczna, funkcje podręcznika).</p> <p>2. Metodyka nauczania literatury – kanon lektur szkolnych.</p> <p>3. Konteksty w edukacji literackiej.</p> <p>4. Publicystyczne formy wypowiedzi i założenia dydaktyczne związane z ich wprowadzeniem na lekcji (rodzaje, kompozycja, dystynktywne cechy językowe, dydaktyka opracowania).</p> <p>5. Film w dydaktyce szkolnej.</p> <p>6. Przygotowanie do pracy z uczniami niepełnosprawnymi w klasach integracyjnych (współpraca z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną, ośrodkami szkolno-educacyjnymi dla dzieci z wadami wzroku oraz wadami słuchu i niepełnosprawnych intelektualnie)</p>
<p>Praktyka śródroczna pedagogiczno-psychologiczna</p>	<p>K_W04 P7S_WG K_W07 P7S_WG K_W16 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U08 P7S_UW K_U11 P7S_UK K_K02 P7S_KO K_K03 P7S_KO</p>	<p>1. Zapoznanie się ze specyfiką szkoły.</p> <p>2. Obserwowanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> -aktywności formalnych i nieformalnych grup uczniów oraz pojedynczych uczniów, szczególnie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi -procesów komunikowania się różnych podmiotów edukacyjnych i ich źródeł -dynamiki grupy, ról pełnionych przez uczestników grupy -zajęć prowadzonych przez opiekuna praktyk (pedagoga szkolnego, psychologa, wychowawcy <p>3. Współdziałanie z opiekunem praktyk (pedagogiem szkolnym, psychologiem, wychowawcą świetlicy, wychowawcą klasy).</p> <p>4. Pełnienie roli opiekuna-wychowawcy.</p> <p>5. Analiza oraz interpretacja zaobserwowanych albo doświadczanych sytuacji pedagogicznych.</p>
<p>Praktyka śródroczna przedmiotowo-dydaktyczna</p>	<p>K_W15 P7S_WG K_W16 P7S_WG K_W17 P7S_WG K_U07 P7S_UW K_U15 P7S_UW K_K06 P7S_KO</p>	<p>1. Omówienie celów, zadań i organizacji praktyki śródrocznej.</p> <p>2. Przygotowanie dziennika wypełnianego w trakcie wykonywania zadań praktyki.</p> <p>3. Opracowanie arkuszy obserwacji i ewaluacji lekcji hospitowanych oraz innych rodzajów zajęć dydaktycznych i wychowawczych.</p> <p>4. Hospitacje różnego typu lekcji języka polskiego prowadzonych w różnego typu szkołach ponadpodstawowych.</p>

EU-F7-US209/2018/2019

		<p>5. Hospitacje różnego typu lekcji prowadzonych w oddziałach integracyjnych.</p> <p>6. Hospitacje lekcji języka polskiego oraz innych zajęć dydaktyczno-wychowawczych w szkole specjalnej.</p> <p>7. Hospitacje lekcji w szkołach dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (niesłyszącymi, niewidzącymi).</p> <p>8. Zapoznanie się ze sposobami przygotowywania dokumentacji wymaganej w pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych.</p> <p>9. Zajęcia przygotowujące uczniów do konkursów i olimpiad przedmiotowych z zakresu języka polskiego.</p> <p>10. Prowadzenie samodzielnych zajęć (np. lekcji, warsztatów tematycznych dla uczniów różnych klas) przez studentów.</p>
<p>Retoryka w edukacji polonistycznej</p>	<p>K_W14 P7S_WG K_W15 P7S_WG K_U07 P7S_UW K_U08 P7S_UW K_U11 P7S_UW K_K04 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Źródła tradycji retorycznej i najważniejsze szkoły retoryczne; 2. Współczesne ujęcia i zastosowanie retoryki; 3. Podstawowe pojęcia retoryczne ze szczególnym uwzględnieniem perswazji; 4. Inwencja retoryczna (temat mowy i jego składniki oraz status i wiarygodność problemu); 5. Sposoby rozumienia terminu „topos” oraz funkcje i rodzaje toposów; 6. Cele poszczególnych elementów kompozycji mowy oraz toposy związane z poszczególnymi częściami mowy (toposy egzordialne i finalne); 7. Rodzaje argumentów i okoliczności ich stosowania; 8. Retoryczna elokucja – rodzaje tropów i figur retorycznych; analiza wybranych mów; 9. Zastosowanie różnorodnych środków mnemotechnicznych; 10. Analiza wybranych mów retorycznych 11. Wygłaszanie mowy i sposoby opanowania tremy przed publicznym wygłaszaniem mowy; 12. Techniki erystycznych w prowadzeniu dyskusji; 13. Nieetyczne sposoby prowadzenia sporów i negocjacji; 14. Miejsce retoryki we współczesnych programach nauczania języka polskiego. 15. Możliwości wykorzystania retoryki w kształceniu sprawności językowej uczniów
<p>Semiotyka tekstów kultury w szkolnej interpretacji</p>	<p>K_W08 P7S_WG K_W14 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_U04 P7S_UW K_K04 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicja semiotyki i podział znaków. 2. Znaki językowe i kulturowe a środki stylistyczne (np. onomatopeja, symbol, metafora). 3. Forma a treść znaku – implikacje dydaktyczne w odniesieniu do interpretacji różnych tekstów kultury.

EU-FP-US2018/2018/2018

		<p>4. Symbole we frazeologii i paremiologii (np. dom, serce, chleb, zwierciadło, drzewo itd.)</p> <p>5. Analiza wybranych symboli w kontekście różnych tekstów kultury (teksty literackie, film, obraz, rzeźba, plakat itp.).</p>
<p>Praktyka przedmiotowa ciągła</p>	<p>K_W05 P7S_WG K_W15 P7S_WG K_W16 P7S_WG K_W17 P7S_WG K_U02 P7S_UW K_U07 P7S_UW K_U17 P7S_UW K_K07 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Omówienie celów, zadań i organizacji praktyki przedmiotowej. 2. Przygotowanie dziennika wypełnianego w trakcie wykonywania zadań praktyki. 3. Opracowanie arkuszy obserwacji i ewaluacji lekcji hospitowanych oraz innych rodzajów zajęć dydaktycznych i wychowawczych. 4. Zapoznanie się z pracą pedagoga i psychologa szkolnego oraz funkcjonowaniem biblioteki szkolnej. 5. Zapoznanie się z dokumentacją prowadzoną przez nauczyciela oraz pracę dydaktyki szkoły. 6. Zapoznanie się ze sposobami przygotowywania dokumentacji wymaganej w pracy z uczniami o specjalnych potrzebach edukacyjnych (zgodnie z programem praktyki). 7. Hospitacje różnego typu lekcji języka polskiego prowadzonych w wybranej placówce edukacyjnej (zgodnie z programem praktyki). 8. Samodzielne prowadzenie różnego typu lekcji języka polskiego oraz lekcji wychowawczych i wybranych form zajęć pozalekcyjnych (według programu praktyki).
<p>Edytorstwo naukowe</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W02 P7S_WG K_U02 P7S_UW K_K05 P7S_KO</p>	<p>Pojęcie edytorstwa naukowego; edytorstwo a nauki humanistyczne. Rozwój edytorstwa naukowego w Polsce i Europie. Specyfika pracy z tekstem. Kanoniczne edycje naukowe w Polsce.</p>
<p>Tekstologia</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_W02 P7S_WG K_U02 P7S_UW K_K04 P7S_KO</p>	<p>Tekstologia i jej miejsce w obszarze nauk o literaturze. Zadania i zakres tekstologii. Aparat krytyczny tekstu. Zagadnienie autorstwa tekstu i intencji autorskiej.</p>
<p>Edytorstwo dzieł dawnych</p>	<p>K_W01 P7S_WG K_U01 P7S_UW K_U02 P7S_UW K_U09 P7S_UK K_K04 P7S_KO K_K05 P7S_KO</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Teksty dawne jako problem dla wydawcy. 2. Specyfika najważniejszych serii edytorskich i wydań testów dawnych. 3. Zasady wydawania tekstów źródłowych typu: A, B, C. 4. Dystyngtywne cechy wydań tekstów dawnych. 5. Zasady transliteracji i transkrypcji.
<p>Edytorstwo dzieł współczesnych</p>	<p>K_W07 P7SWG K_W16 P7S_WG K_U02 P7S_UW</p>	<p>Problemy i przemiany edytorstwa współczesnego; teksty współczesne w kontekście humanistyki cyfrowej; teksty współczesne i ich opracowanie komputerowe (zastosowanie programu AdobeInDesign).</p>

EU-FP-US204/2018/2018

	K_U10 P7S_UK K_U16 P7S_UU K_K08 P7S_KR	
Redakcja wydawnictw	K_W03 P7S_WG K_W07 P7SWG K_U02 P7S_UW K_U03 P7S_UW K_U06 P7S_UW K_K07 P7S_KO	Proces wydawniczy – pojęcie, elementy i znaczenie. Korekta i jej rodzaje (językowa, stylistyczna, merytoryczna, autorska). Redakcja merytoryczna. Redakcja techniczna.
Socjologia literatury	K_W01 P7S_WG K_W02 P7S_WG K_U01 P7S_UW	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wypowiedź i akt mówienia 2. Specyfika wypowiedzi pisanej 3. Techniki i systemy komunikacji 4. Miejsce literatury w komunikacji masowej 5. Obieg literatury w społeczeństwie 6. Literatura w epoce masowej komunikacji 7. Komunikacja literacka 8. Style odbioru według M. Głowińskiego 9-12. Problem „twórczej zdrady” 13. Literatura z perspektywy czytelnika 14-15. Odbiór a recepcja

* wypełnia DJiOK

**Instytut Filologii
i Kulturoznawstwa**

Dyrektor

Małgorzata Ciachy

Dr hab. Małgorzata Ciachy, prof. UMK

Podpis prodziekana/z-cy dyrektora

podstawowej jednostki organizacyjnej

EU-FP-US 2004/2018/2018